

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 7. Macarij, & Ioannis Eleemosynarij, in pauperibus iuuandis, quo modo
imitandum sit exemplum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

na esset; sine liberis, ipsaq; deinceps vitam suam
recte instituit.

§. VII.

Macarij, & Ioannis Eleemosynarij, in paupe-
ribus iuuandis, quo modo imitandum sit
exemplum?

Multis sanguinis copia laborantibus,
prodest venam secari. Auaris pecuniam au-
ferre, est sanguinem mittere. Quo pacto
misit huic mulieri Macarius; quæ vitam
numquam rectè instituisset, tot nummis
onerata. Nemo tamen hinc erroris debet
sumere occasionem. Nec enim fures, aut
prædones excusabuntur, si, dum clepunt,
aut rapiunt pecunias, dicunt se auaris san-
guinem mittere, alioquin & carnifex, cum
eos cultro suo subiecerit, dicet se illis san-
guinem missurum. Alia, & sancta arte Ma-
carius faminae isti nummos abstulit, eos
redditurus, nisi tandem vel lubens consen-
sisset. Ut autem consentiret, videtur illa
ipsa pecunia impetrasse, quam pro eius ani-
mæ salute Macarius in egenos erogauit.
Vtinam Macarius haberet multos imitato-
res, qui pecuniam pretiosis vestibus, sum-
tuosis spectaculis, Antonianis conuiujs,
aut alij vanitati destinatam, in pauperes,

dolo bono, transferrent. Quàm multi parentes vtiliùs vestirent nudos, quàm tot pellibus pretiosis inuoluerent suos Ascenarios? aut Iulos? Grauantur in aulis parietes aureis belluatis tapetibus, & milites in campo frigore pereunt. Quantum, ô meriti, in coniugum vestrarum firmata impenditis? quantum, ô vxores, in viro- rum vestrorum computationes? suadete illis, vt tantum in inopes expendant. Non erit hoc pecunias amittere, sed fœnori dare. Difficile est hoc? Deum amanti nihil difficile est. Cur hîc ambigitis, quæ potestis aliud quouis coniugibus vestris suadere? immo etiam malis fraudibus persuadere? Ioannis Eleemosynarij Archiepiscopi Alexandrini exemplum vobis proponite, qui quàm primum Pontifex factus est, accersitis ad se Ecclesiæ dispensatoribus, ijsque quos à secreto consilio habebat, dixit: *Non est iustum, fratres, & in ministerio socij, vllius alterius curam gerere priùs, quàm Christi. Euntes itaque per totam ciuitatem, singulatim describe meos DOMINOS. Hæserunt illi, quid vellet, & interrogarunt, quinam essent Patriarchæ DOMINI? Quibus respondit: Quos vos pauperes & mendicos soletis appellare, eos ego*
DOMI-

Leont.
Episcop.
Neapolis
in eius
vita, apud
Sur. 23.
Iannarij.

DOMINOS meos, & adiutores nomino. Nam
 ij soli mihi possunt opem ferre, ut à Christi re-
 gno non excidam. Fecerunt, quod iussi erant,
 & inuenti sunt septies mille quingenti,
 quorum singulis quotidie iussit dari sum-
 tum diurnum. Post hæc studium conuer-
 tit suum ad hoc, vt iustis ponderibus &
 mensuris vterentur, qui vendebant in ciui-
 tate. Utamini & vos, ô matresfamilias
 iustis ponderibus, nec vobis ipsis plus in lu-
 xum vestium, in torques, in armillas, in
 gemmas impendite, quàm in membra Chri-
 sti alenda. Hoc dicite maritis vestris, quod
 Eleemosynarius dixit ijs, qui res Ecclesiæ
 dispensabant. Maritos *dominos* vocatis, &
 illis ipsæ imperatis. Pauperes pro *dominis*
 vestris habetote, qui possunt vobis opem
 ferre, non jam vt domi regnetis, sed
 ne à Christi regno exci-
 datis.

